

szefüggő bemutatásának hiánya; nevezetesen: nem világlik ki kellőképp az ősegyház Jézus-hitének mivolta, illetve az ApCsel és pl. a szinoptikus evangéliumok szemlélete közötti összefüggés, hasonlóság—különbözőség. De mindez műfaji kérdés. Gál professzor tökéletesen megvalósítja szándékát, amelyet a könyv címe is jelez: „Az Apostolok Cselekedeteinek olvasása.”

Szabó Ferenc

György Attila: Vasárnapok könyve. Szent István Társulat, Budapest 1982, 3 kötet.

A szerző az elmúlt esztendőben több hasznos gyakorlati könyvvel tette ismertté nevét főleg a lelképásztorok előtt. Az A, B és C évre szóló, három kötetes prédikációs ciklusának felépítése egységes: az egyházi év vasárnapjait és ünnepnapjait követve gondolatokat, példákat nyújt az újszövetségi olvasmányhoz és az evangéliumhoz. (Megtudhatnánk ezt az újszövetségi perikopával is, hiszen az Egyház nem ok nélkül iktatja be őket, sőt többnyire azok vannak az evangéliummal szoros összefüggésben.) Nem arra törekszik, hogy vasárnapról vasárnapra valamilyen rendszerezett tanítást, beszédsorozatot kapjanak a hívek, hanem rövid, szellemes, jelzésszerű címekkel a keresztyén élet részletkérdéseit villantja fel, és segítséget próbál adni olvasóinak, hogy életüket a Szentírásához igazítsák. Nemcsak modern gondolkodókat idéz (Teilhard, Kierkegaard, H. Cox), hanem szót kapnak magyar költők és a lelki irodalom külföldi nagyjai is. Példáinak, idézeteinek használata arra enged következtetni, hogy hallgatóiban feltételezi a tekintélyen alapuló cselekvési mechanizmust. Problémálatása követi a felnőtt, rendszeresen templomba járó hívekét.

A „B” évről szóló kötet újdonsága, hogy külön részben tíz elmélkedést közöl Jézus szenvedéséről, és több anyagot ad az egyházi év legnagyobb ünnepére, húsvétra. A „C” kötet pedig egy beszédegységnyit nyújt a nyolc boldogságról. Ugyanakkor hiányoljuk a hivatások vasárnapjára, a missziós vasárnapra, valamint a Szentírás vasárnapjára szóló gondolatokat.

Kozma Gy.

Csodálj meg minden szépet, amit a föld nyújt, szívd mind magadba! Ugyetlen kísérleteidet, hogy szavakba foglald őket, alázatos dicsőítésként küldd Isten felé. Járd az Istentől eléd írt utat, akár kanyargós, akár egyenes; de ne téj le róla, bármilyen is, mert az a te utad! Vállald bátran és vidáman a kalandot; de ha legnagyobb kalandod órája üt, ha Isten egész odaadásodat kívánja: fogadd el! Csak Isten számít. Csak az ő világoossága és az ő szeretete elégítheti ki teljesen szegény emberszívünket: vágyunk túl nagy ahhoz, hogy betöltse e világ!

Guy de Larigaudie